

Most zavarba hoztunk, Kedves Zsuzsa, Kedves Tanárnő, de így jár, akit szeretnek...

A furcsa helyzetek váratlan lépésekre kényszerítik az embereket. Furcsa ez a helyzet, olyan, mint egy rendetlenség. Valami nincs jól. Nincs az rendben, hogy itt állunk. Neked órát kellene tartanod, egyet a sok közül, nem utolsót, nekünk ezerfelé lenni, csak nem itt. Most nem jó itt...

De fordítsunk rajta, mondjuk azt: akarunk itt állni. A nehéz helyzetek olyanok, mint a lépcsők: rajtunk múlik, felfelé megyünk-e rajtuk, vagy lefelé? Menjünk felfelé! Álljunk derekasan, ami most történik.

Azért álljuk most derekasan, ami most történik velünk, mert mégiscsak hálásnak kell lennünk ezért a rendetlenség érzésért. Mert ez azt jelenti, ami előtte volt, az rend volt. Kivételes, mint a csillagok rendje. De ahogy nem véletlen, melyik csillag melyik bolygóra veti fényét, úgy nincsenek véletlenül futó szálak az életünkben sem. Köszönjük, hogy 10 évig abban a szerencsében részesültünk: köztünk voltál tudásoddal, emberségeddel.

Többször gontoltam erre: jó sors az, Tószegi Zsuzsannának lenni. Nem sorolom fel érdemeidet és erényeidet, mert annak nem örülnél, aztán meg, ismerünk is. Pontosan tudjuk, miért szeretnénk sokszor olyanok lenni, mint Te.

Jézus úgy búcsúzott el tanítványaitól, hogy „még sok mondanivalóm volna”. Az emberek közötti búcsú is csak töredékes lehet, mindig azt érezzük, még sok mondanivalónk lenne. Persze, a lényegét már elmondtuk az évek során. Azt nem hagyjuk a búcsú perceire. Mostanra már csak gesztusok maradnak: ölelés, könnycsepp. S annak tudata, hogy egy közösség tagjainak nem kell búcsúzniuk: mindörökké azokból áll a csapat, akik egyszer éltették.

Most majd elképzelhetetlen lesz mindannyiunknak kimenni ezen az ajtón, de gondolunk a Tószegi Zsuzsanna-féle élettanításra, példára: mindegy a helyszín, a helyzet, az a fontos, hogy mindenestül, teljes erőből és teljes hittel, egész lényünkkel ott legyünk, ahol vagyunk.

De legfőképp’ – legyünk egymás szívében...

Elhangzott: 2014. december 12-én a Kaposvári Egyetem Pedagógiai Karának 203-as termében, miután dr. Tószegi Zsuzsanna egyetemi docens órarendi órájára, meglepetésszerűen bevonultunk.

Jelen voltak a 2014/2015. tanév hallgatói, dr. Kovács Zoltán volt dékán, s az egykori Könyvtártudományi Tanszék oktatói, munkatársai

Elmondta: dr. Vörös Klára